

СЛУЖБИ

ФЕДЕРАТИВНЕ НАР

Službeni Vesnik
Administracija

Skol.

M. Tita BV

„СЛУЖБЕНИ ЛИСТ ФНРЈ“ излази истовремено у српском, хрватском, словеначком и македонском издању два пута недељно, и по потреби. — Огласи по тарифи. — Текући рачун код Народне банке ФНРЈ бр. 1-900880 — Текући рачун продајног одељења 1-670880

Четвртак, 7 април 1949

БЕОГРАД

БРОЈ 30

ГОД. V

Цена овом броју за целу 1949 годину износи 200.—
Редакција: Бранкова улица бр 18—20. —
Телефони: Редакција 28-838, Администрација 27-595, Продајно одељење 22-619, Ра-
чуноводство 26-276. Експедиција 21-251.

251.

На основу чл. 1 Закона о овлашћењу Влади ФНРЈ за доношење уредаба по питањима из народне привреде, Влада ФНРЈ, на предлог Министра трговине и снабдевања ФНРЈ, доноси

УРЕДБУ

О ОТКУПУ ЖИТАРИЦА У ЕКОНОМСКОЈ 1949/50 ГОДИНИ

I. — Основне одредбе

Члан 1

У циљу обезбеђења и правилне расподеле житног фонда вршиће се у економској 1949/50 години обавезни откуп житарица.

По прописима о обавезном откупцу, земљорадници и сељачке радне задруге дужни су да продају држави одређену количину житарица, и то: пшенице, ражи, напoлице, крупника, јечма, овса и кукуруза.

Члан 2

Цене житарица које држава откупљује одређује Влада ФНРЈ.

Члан 3

Поред земљорадника обавезни су да продају држави житарице и неземљорадници који поседују земљу под житарицама, као и она лица која су узела или дала земљу у закуп или у напoлицу.

Министар трговине и снабдевања народне републике, у сагласности са Министром трговине и снабдевања ФНРЈ, донеће прописе о начину задужења лица у закупном и напoличарском односу.

Члан 4

Са вишковима који остају земљорадницима и сељачким радним задругама после обавезне испоруке по одредбама ове уредбе, земљорадници и сељачке радне задруге слободно располажу (слободни вишкови).

Слободне вишкове могу земљорадници и сељачке радне задруге продати држави под условима који су прописани Уредбом о продаји пољопривредних производа везаној са правом на куповину одређених индустријских производа по нижим јединственим ценама.

Члан 5

Пољопривредна газдинства која имају мање од 2 ха обрадиве површине ослобађају се обавезне продаје житарица.

II. — Планирање откупа

Члан 6

Претходни план откупа житарица за поједине народне републике утврђује Министар трговине и снабдевања ФНРЈ у сагласности са Претседником Савезне планске комисије.

Министри трговине и снабдевања народних република разрађују претходни план откупа житарица на обласне народне одборе; обласни народни одбори на среске народне одборе, а срески народни одбори на месне народне одборе.

Члан 7

На основу претходног плана откупа житарица примљеног од среског народног одбора, месни народни одбор у време дозревања житарица, извршиће предрачун задужења (претходно задужење) сваког појединог земљорадничког газдинства одређујући количину и врсту житарица које ће газдинство бити дужно да прода држави. Предрачун задужења (претходно задужење) месни народни одбор врши на основу завршине коју је газдинство према сетвеном плану било дужно да засеје и на основу утврђеног жетвеног приноса.

Процену жетвеног приноса врше у време дозревања житарица а у року који одреди Министар трговине и снабдевања ФНРЈ, комисије које образује месни народни одбор по одобрењу среског народног одбора.

Предрачуне задужења (претходно задужење) месни народни одбор уноси у посебне спискове. Образац ових спискова и начин попуњавања прописује Министар трговине и снабдевања ФНРЈ.

Члан 8

Попуњене спискове у два примерка заједно са исказом задужења сељачких радних задруга на основу њихових потврђених планова производње и тржних вишкова месни народни одбор доставља среском народном одбору. Извршни одбор среског народног одбора на својој седници прегледа поднете спискове задужења и у њима врши исправке уколико су потребне.

После извршеног прегледа спискова, извршни одбор среског народног одбора саставља претходни план откупа са прегледом задужења по категоријама газдинстава и подручјима месних народних одбора. План откупа житарица срески народни одбор доставља обласном народном одбору.

Извршни одбор обласног народног одбора саставља претходни обласни план откупа житарица са прегледом задужења по срезовима и доставља га министру трговине и снабдевања народне републике. Министар трговине и снабдевања народне републике саставља претходни план откупа за народну републику.

жику по срезovima и областима и доставља га Министру трговине и снабдевања ФНРЈ.

Члан 9

На основу претходних планова откупа житарица народних република, Министар трговине и снабдевања ФНРЈ саставља предлог општедржавног плана откупа житарица и подноси га Влади ФНРЈ на одобрење.

Члан 10

Општедржавни план откупа житарица утврђен од Владе ФНРЈ, Министар трговине и снабдевања ФНРЈ доставља министарствима трговине и снабдевања народних република на извршење.

Месни народни одбори на основу плана откупа житарица извршиће одговарајуће исправке у списковима задужења газдинстава. На основу овако исправљених спискова издаје извршни одбор месног народног одбора сваком газдинству решење о задужењу у коме одређује врсту и количину житарица коју је дужно да обавезно прода држави као и рок испоруке.

III. — Како се утврђује количина обавезног откупа на поједино газдинство

Члан 11

Месни народни одбори дужни су, према плану сетве, да саопште сваком земљорадничком газдинству, пре прететње сетве, величину површине за коју ће бити задужено продајом, и то посебно за сваку врсту житарица.

Члан 12

За свако земљорадничко газдинство, изузев газдинства до 2 ха, утврђује се у време сазревања житарица жетвени принос као и вишак жетвеног приноса од којег је дужно продати држави одређену количину житарица.

Жетвени принос утврђује се тако да се количина обрадиве површине коју је земљорадник био дужан да засеје помножи са приносом по 1 хектару утврђеном од комисије (члан 7).

Од овако утврђеног укупног жетвеног приноса одбијају се количине потребне за исхрану чланова домаћинства и друге потребе предвиђене у чл. 15 ове уредбе, да се добије основа за утврђивање количине коју је земљорадничко газдинство обавезно продати држави (вишак жетвеног приноса).

Члан 13

Количина житарица коју је земљорадничко газдинство обавезно да прода држави, израчунава се у процентима од вишка жетвеног приноса. Процент од вишка жетвеног приноса одређује се према величини укупне обрадиве површине по категоријама земљорадничких газдинстава на следећи начин:

категорија	величина обрадиве површине	процент од вишка жетвеног приноса
I	од 2—3 ха	
II	од 3—5 ха	60—68
III	од 5—8 ха	68—80
IV	од 8—10 ха	
V	од 10—15 ха	
VI	од 15—20 ха	
VII	од 20 и више ха	80—95

У оквиру горе одређених процената месни народни одбор одредиће проценат за свако поједино газдинство, водећи рачуна о економској снази газдинства и осталим условима који могу утицати на величину обавезних испорука.

Као обрадиве површине сматрају се: оранице, баште и вртови, воћњаци, виноград и ливаде.

Члан 14

На решење о задужењу обавезним испорукама житарица може се изјавити жалба среском народном одбору у року од 3 дана по пријему решења, с тим да је срески народни одбор дужан да жалбу реши у року од 8 дана. Жалба не задржава извршење.

Члан 15

За исхрану чланова домаћинства остављаће се 250 кг белих житарица или 300 кг кукуруза за сваког члана домаћинства, односно одговарајуће количине и једне и друге врсте житарица. Као чланови домаћинства сматрају се сва лица која живе у заједничком домаћинству, било да су чланови породице било да су стално упослени у односном земљорадничком газдинству.

За семе ће се остављати до 200 кг белих житарица односно до 40 кг кукуруза по једном хектару површине која ће се засејати.

За вршај на вршалицама остављаће се количина одређена посебним прописима.

За исхрану радних коња и говеда, крава музара, свиња и приплодне стоке оставиће се произвођачима довољна количина кукуруза или овса, према локалним приликама и уобичајеном начину исхране стоке.

Министар трговине и снабдевања народне републике у споразуму са министром пољопривреде народне републике одредиће за поједине рејоне односно срезове колико ће се остављати белих жита, а колико кукуруза за исхрану чланова домаћинства, а у висини одређеној у првом ставу, као и количине житарица за семе у границама одређеним у другом ставу овог члана.

Министар трговине и снабдевања народне републике у споразуму са министром пољопривреде народне републике, а по сагласности Министра трговине и снабдевања ФНРЈ, одредиће највишу количину кукуруза или овса која ће се оставити за исхрану стоке по једном прлу и у појединим рејонима. Приликом одређивања тих количина водеће се рачуна о уобичајеном начину исхране стоке у поједином крају као и о потребама сталног фонда.

Члан 16

Срески народни одбори дужни су да откупном предузећу доставе пре почетка откупа извод из списка задужења у коме ће показати, посебно за подручје сваког месног народног одбора а посебно за сваку категорију газдинстава, колико је које газдинство поименично задужено обавезним испорукама и којом врстом житарица.

Члан 17

Овлашћеним откупним предузећима односно пословним ораницама Дирекције државног житног фонда обавезно се морају продати и целокупни ушур од вршалица, млински, ушур, манипулативни вишкови млинова, ушур од круњача и крупара и житарице које машинско-тракторске станице и станице за чишћење семена примају као накнаду у природи за своје услуге.

IV. — Обавезе сељачких радних задруга и економија земљорадничких задруга

Члан 18

Количине обавезне испоруке житарица сељачке радне задруге утврђују се у плану производње и тржних вишкова пољопривредних производа.

У циљу утврђивања плана тржних вишкова одбиће се од укупне производње житарица количине потребне за исхрану чланова задруга и њихових породица (члан 16), као и количине потребне за фондове (семенски фонд и фонд сточне хране и резервни фондови семена, сточне и људске хране).

Од утврђеног тржног вишка житарица оставља се сељачкој радној задрузи 10—30% тржних вишкова према величини задруге, њеној привредној снази и карактеру производње којим се сељачка радна задруга бави.

Члан 19

План производње и тржних вишкова пољопривредних производа, као и количине обавезне испоруке економија земљорадничких задруга утврђују се као и за сељачке радне задруге.

Члан 20

Упутство о планирању производње и тржних вишкова пољопривредних производа за сељачке радне задруге доноси Министар пољопривреде ФНРЈ у сагласности са Претседником Савезне планске комисије.

Упутства о количинама житарица које се остављају економија земљорадничке задруге односно њеним члановима прописује Министар пољопривреде ФНРЈ у сагласности са Министром трговине и снабдевања ФНРЈ.

V. — Казнене одредбе

Члан 21

Уколико радња не садржи обележја кривичног дела, казниће се новчаном казном до 50.000.— динара или поправним радом до 3 месеца лица која су обавезна да продају житарице по прописима ове уредбе:

а) ако без оправданог разлога и хотимично не изврше обавезу у одређеној количини и одређеном року;

б) ако дају нетачне податке који су од утицаја за утврђивање обавезе;

в) ако намерно не засеју планом предвиђене површине житарицама или ако намерно запусте даље обрађивање засејаних површина па усеву пропадну или претрпе штету.

Административно-казнени поступак воде и казну изричу извршни одбори средских (градских) народних одбора.

Члан 22

Уколико радња не садржи обележја кривичног дела, казниће се новчаном казном до 20.000.— динара одговорни службеници у повереништву трговине и снабдевања извршног одбора средског односно градског народног одбора, односно службеници месних народних одбора као и руководиоци и одговорни службеници овлашћених државних предузећа односно задруга за откуп житарица:

а) ако не издају или не издају на време саопштење из чл. 11 ове уредбе;

б) ако услед немарног и бирократског рада не предузимају мере да се задужење газдинства изврши на време;

в) ако не поднесу на време или ако поднесу нетачне извештаје;

г) ако не воде на прописан начин евиденцију о задужењима као и о откупљеним и испорученим количинама житарица;

д) ако располажу откупљеним житарицама противно постојећим прописима или противно диспозицијама добијеним од надлежног органа односно предузећа.

Казне изриче министар трговине и снабдевања народне републике на основу спроведеног административно-казненог поступка по прописима Основног закона о прекршајима.

VI. — Завршне одредбе

Члан 23

Министар трговине и снабдевања народне републике у сагласности са претседником владе народне републике издаће детаљна упутства обласним народним одборима о начину разраде плана на средске и месне народне одборе, о пружању помоћи средским и месним народним одборима, о смерницама којима ће се руководити месни народни одбори при задужевању газдинстава и одредиће рокове у којима се имају извршити радње у вези са спровођењем ове уредбе.

Члан 24

До формирања обласних народних одбора, њихове задатке и овлашћења вршиће секретаријати влада народних република за области.

Члан 25

Ближе прописе за спровођење ове уредбе донеће Министар трговине и снабдевања ФНРЈ.

Члан 26

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

6 априла 1949 године

Београд

Претседник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије
Јосип Броз-Тито, с. р.

Министар трговине и снабдевања,

Јаков Блажевић, с. р.

252.

На основу чл. 1 Закона о овлашћењу Влади ФНРЈ за доношење уредаба по питањима из народне привреде, на предлог Министра финансија ФНРЈ, Министра трговине и снабдевања ФНРЈ и Министра пољопривреде ФНРЈ, Влада ФНРЈ доноси

УРЕДБУ

О КРЕДИТИРАЊУ И СНАБДЕВАЊУ СЕЉАЧКИХ РАДНИХ ЗАДРУГА И ЗАДРУЖНИХ ЕКОНОМИЈА

Члан 1

Држава ће давати сељачким радним задругама инвестиционе и краткорочне кредите ради помагања њихове инвестиционе изградње и снабдевања задругара робом широке потрошње.

Краткорочни кредити

Члан 2

Народна банка ФНРЈ даје сељачким радним задругама краткорочне кредите на основу производног и финансиског плана сељачке радне задруге, а до одређеног процента укупних тржних вишкова које сељачка радна задруга продаје држави по везаним ценама.

Уз краткорочне кредите Народна банка ФНРЈ даје сељачким радним задругама:

а) бонове за набавку у трговини по везаним ценама индустријске и друге потрошне робе,

б) бонове за набавку у трговини по везаним ценама материјала за репродукцију (семе, вештачко ђубриво, ситни пољопривредни алат, со за стоку, средства за заштиту биља и сл.).

Бонове под а) сељачка радна задруга може добити највише до износа од 10.400.— динара по једном домаћинству учлањеном у сељачку радну задругу (чл. 3 Уредбе о одређивању највећег износа до којег се могу пољопривредни производи продавати по везаним ценама).

Краткорочне кредите за потребе сељачких радних задруга у материјалу за репродукцију (ст. 2 под б) даје се у чековима са којима сељачка радна задруга исплаћује купљену робу.

Укупни износ кредита не може бити већи од 40% вредности пољопривредних производа продатих, на основу уговора, у трговини по везаним ценама, од чега кредит и бонови за робу широке потрошње у задругу учлањених пољопривредних домаћинстава (ст. 2 под а) не може износити више од 4.000.— динара по домаћинству.

Члан 3

Краткорочне кредите из чл. 2 Народна банка ФНРЈ одобрава сељачким радним задругама у оквиру кредитног плана, а на основу:

а) потврде месног народног одбора о броју домаћинстава учлањених у сељачку радну задругу и о висини укупних тржних вишкова које сељачка радна задруга продаје по везаним ценама,

б) преписа уговора који је сељачка радна задруга закључила са откупним предузећима о продаји својих пољопривредних производа.

Члан 4

На основу уговора који је сељачка радна задруга закључила са откупним предузећем о продаји својих пољопривредних производа по одређеним државним вишим ценама, Народна банка ФНРЈ може давати сељачким радним задругама у оквиру кредитног плана краткорочне кредите без бонова.

Инвестициони кредити

Члан 5

За набавку материјала за инвестиције по јединственим ценама, а који је обезбеђен планом расподеле средског народног одбора, државне банке за кредитирање земљорадничких задруга дају сељачкој радној задрузи кредит у чеку, као и бонове за куповину тог материјала.

У случају да сељачке радне задруге немају сопствених средстава за плаћање радне снаге и друге неопходне исплате за планиране инвестиционе радове, могу добити и кредит у готовом новцу.

Члан 6

Државне банке за кредитирање земљорадничких задруга одобравају инвестиционе кредите у оквиру

одоброг плана инвестиција, а на основу исправе коју издаје средски народни одбор. Ова исправа садржи:

а) висину инвестиционог кредита који је предвиђен за сељачку радну задругу у кредитном плану, средског народног одбора.

б) износ материјала за инвестиције по нижим јединственим ценама који је према плану расподеле додељен сељачкој радној задрузи ради извршења инвестиција за које се кредит одобрава.

Члан 7

Инвестициони кредити отплаћују се у годишњим анuitетима на основу обрачунских чекова.

Кредитирање задружних економија

Члан 8

За одобравање краткорочних и инвестиционих кредита задружним економијама земљорадничких задруга примењиваће се прописи ове уредбе с тим да се за износ бонова за набавку у трговини по везаним ценама индустријске и друге потрошне робе примењују прописи Уредбе о одређивању највећег износа до којег се могу пољопривредни производи продавати по везаним ценама.

Заједничке одредбе

Члан 9

За пољопривредне производе продате по везаним ценама, сељачка радна задруга добија од откупног предузећа у висини куповног износа обрачунске чекове. Обрачунски чекови служе за отплату краткорочних, као и инвестиционих кредита до висине годишњег анuitета. Обрачунски чекови служе и за добивање остатка бонова из члана 2 ове уредбе до пуне вредности пољопривредних производа продатих у трговини по везаним ценама, односно највише до висине од 10.400.— динара по домаћинству за робу под т. а) ст. 2 чл. 2 ове уредбе.

Члан 10

Чекови које државна банка издаје на основу одобренних кредита служе искључиво за плаћање одговарајућег материјала и робе у трговини.

На основу положеног чека, државна банка ће на чеку означени износ укњижити на текући рачун односног предузећа.

Снабдевање сељачких радних задруга и задружних економија

Члан 11

Индустријску и другу потрошну робу чланови сељачке радне задруге набављају уз бонове које су примили од сељачке радне задруге (ст. 2 чл. 3 Уредбе о одређивању највећег износа до којег се могу продавати пољопривредни производи по везаним ценама).

Чланови сељачких радних задруга купују индустријску и другу потрошну робу у посебним продавницама трговинског предузећа средског савеза земљорадничких задруга или земљорадничке задруге.

Уз добивене бонове чланови сељачких радних задруга могу куповати индустријску и другу потрошну робу и у другим продавницама у којима се продаје роба у трговини по везаним ценама.

Члан 12

Посебне продавнице из чл. 11 снабдевају се робом преко среског савеза земљорадничких задруга.

Трговинско предузеће среског савеза земљорадничких задруга поручује робу за посебне продавнице на основу предлога сељачких радних задруга, водећи рачуна да асортиман робе одговара потребама сељачких радних задруга и задругара.

Поруџбине робе за посебне продавнице, које продају робу члановима сељачких радних задруга, имају првенство код испоруке робе са трговачких стоваришта произвођачких предузећа.

Члан 13

Материјал за репродукцију и инвестиције сељачка радна задруга набавља у посебним продавницама трговинског предузећа среског савеза земљорадничких задруга.

Члан 14

Срески извршни одбор дужан је да се стара и да контролише расподелу робе и снабдевање посебних продавница за сељачке радне задруге, имајући нарочито у виду асортиман потребан сељачким радним задругама и задругарима.

Члан 15

По прописима ове уредбе вршиће се и снабдевање задружних економија земљорадничких задруга.

Завршне одредбе

Члан 16

Ближе одредбе о кредитирању сељачких радних задруга и задружних економија доноси Министар финансија ФНРЈ у сагласности са Министром пољопривреде ФНРЈ, а ближе одредбе о снабдевању ових задруга и задружних економија доноси Министар трговине и снабдевања ФНРЈ.

Члан 17

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

6 априла 1949 године
Београд

Претседник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије
Јосип Бров-Тито, с. р.

Министар финансија,
Добривоје Радосављевић, с. р.
Министар трговине и снабдевања,
Јаков Блажевић, с. р.

Министар пољопривреде,
инж. Мијалко Тодоровић, с. р.

253.

На основу чл. 1 Закона о овлашћењу Влади ФНРЈ за доношење уредаба по питањима из народне привреде, а на предлог Министра трговине и снабдевања ФНРЈ, Влада ФНРЈ доноси

УРЕДБУ

О ОДРЕЂИВАЊУ НАЈВЕЋЕГ ИЗНОСА ДО КОЈЕГ
СЕ МОГУ ПРОДАВАТИ ПОЉОПРИВРЕДНИ
ПРОИЗВОДИ ПО ВЕЗАНИМ ЦЕНАМА

Члан 1

Пољопривредне производе по везаним ценама могу продавати само сељачке радне ведруге, задружне економије земљорадничких задруга, домаћинства учлањена у сељачке радне задруге, ситна и средња индивидуална газдинства.

Која ће се земљорадничка газдинства сматрати у смислу предњег става као ситна и средња газдинства утврђује срески извршни одбор на предлог месног народног одбора, а у оквиру општих упутстава министра трговине и снабдевања народне републике, имајући у виду обрадиве површине, висину тржних вишкова, структуру газдинства, начин обраде земљишта и остале околности од којих зависи привредна снага појединог земљорадничког газдинства.

Члан 2

Количина пољопривредних производа које индивидуално земљорадничко газдинство може продати у трговини по везаним ценама од 1 априла 1949 године до 1 априла 1950 године може износити највише до 6.500.— динара, а према стварној вредности тржних вишкова тога газдинства.

Члан 3

Снабдевање земљорадника-чланова сељачких радних задруга индустријском и другом потрошном робом путем трговине по везаним ценама врши се на тај начин, што сељачка радна задруга у времену од 1 априла 1949 године до 1 априла 1950 године може добити бонове до износа од 10.400.— динара по једном домаћинству учлањеном у сељачку радну задругу, што зависи од вредности укупних тржних вишкова које сељачка радна задруга продаје држави.

Све добивене бонове за набавку индустријске и друге потрошне робе у трговини по везаним ценама сељачка радна задруга дели према извршеним нормираним радним данима и броју чланова домаћинства, а по упутствима које доноси Министар пољопривреде ФНРЈ.

Земљорадничко домаћинство учлањено у сељачку радну задругу може од 1 априла 1949 године до 1 априла 1950 године продати у трговини по везаним ценама појединих пољопривредних производа са своје окућнице до износа од 500.— динара. Овај износ може бити и већи ако сељачка радна задруга не искористи у целости износ од 10.400 динара одређен у првом ставу овог члана. Који ће се пољопривредни производи са окућнице моћи продавати по везаним ценама одредиће Министар трговине и снабдевања ФНРЈ.

Сељачка радна задруга може продавати по везаним ценама све своје пољопривредне производе. За количине пољопривредних производа продате преко највећег износа одређеног у првом ставу овог члана, сељачка радна задруга добива бонове који служе за набавку инвестиционог материјала и материјала за употребу репродукције (семе, вештачко ђубриво, со за стоку, ситни пољопривредни алат, средства за заштиту биља и сл.).

Члан 4

Поједина индивидуална земљорадничка газдинства и сељачке радне задруге који, с обзиром на структуру земљишног поседа, не производе житарице или их производе у количинама које нису довољне за њихову исхрану, могу да продају по везаним ценама своје пољопривредне производе и изнад највећег износа одређеног у чл. 2 и 3. ове уредбе. Висину овог износа одређује Министар трговине и снабдевања ФНРЈ у сагласности са Министром пољопривреде ФНРЈ.

За ове количине пољопривредних производа, продате изнад највећег износа, индивидуална земљорадничка газдинства и сељачке радне задруге моћи ће да купују житарице по нижим јединственим ценама.

Количине житарица које ће се моћи купити овим путем као и начин куповине прописује Министар трговине и снабдевања ФНРЈ.

Члан 5

Земљорадничко газдинство, које на основу уговора стално ради на задружној економији земљорадничке задруге, може добити бонове за куповину индустријске и друге потрошне робе до износа од 8.000.— динара. У овај износ од 8.000.— динара улазе и бонови које земљорадничко газдинство добије за пољопривредне производе продате по везаним ценама са овог индивидуалног газдинства.

Износ бонова које ће земљорадничко газдинство добити према одредби из предњег става одређује се према извршеним нормираним радним данима.

На земљорадничка газдинства која су унела у задружну економију земљу, задржавајући за себе минимум окућнице, стоке, инвентара и др. а који је предвиђен правилима за сељачке радне задруге, примењиваће се одредбе чл. 3 ове уредбе.

Ближа упутства за примену овог члана доноси Министар пољопривреде ФНРЈ у сагласности са Министром трговине и снабдевања ФНРЈ.

Члан 6

Кад је куповина појединих индустријских артикала у трговини по везаним ценама условљена продајом одређених пољопривредних производа, Министар трговине и снабдевања ФНРЈ може прописати да се ти пољопривредни производи могу продавати по везаним ценама и изнад највећег износа одређеног у чл. 2, 3, 4 и 5 ове уредбе.

Ако је куповина појединог пољопривредног производа из предњег става од посебне важности за државу, Министар трговине и снабдевања ФНРЈ може прописати да те пољопривредне производе могу продавати по везаним ценама и газдинства која нису обухваћена у чл. 1 ове уредбе.

Члан 7

Земљорадничка газдинства и домаћинства учлањена у сељачке радне задруге продају своје пољопривредне производе по везаним ценама на посебне продајне карте. Продајне карте издаје месни народни одбор на основу списка претходно одобреног од среског извршног одбора.

Ближа упутства о издавању, евиденцији, контроли као и о коришћењу продајних карата прописује Министар трговине и снабдевања ФНРЈ.

Члан 8

Индивидуална земљорадничка газдинства из чл. 1 ове уредбе, домаћинства учлањена у сељачке радне задруге, сељачке радне задруге и задружне економије могу продавати по везаним ценама до износа одређеног у чл. 2, 3, 4 и 5 ове уредбе и оне количине пољопривредних производа које су по постојећим

прописима обавезни да испоруче држави (обавезни откуп).

Члан 9

Уговори које је држава зекључила са произвођачима индустријског биља до доношења ове уредбе остају и даље на снази.

Министар трговине и снабдевања ФНРЈ и Министар лаке индустрије ФНРЈ, у сагласности са Председником Привредног савета Владе ФНРЈ, одредиће накнадно колико ће поједини произвођачи из предњег става моћи набавити индустријског биља а колико житарица.

Члан 10

Ступањем на снагу ове уредбе престају да важе сви раније донети прописи, уколико се мењају одредбама ове уредбе.

Члан 11

Ближе прописе за спровођење ове уредбе доноси Министар трговине и снабдевања ФНРЈ.

Члан 12

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службени листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

6 априла 1949 године
Београд

Председник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије
Јосип Броз-Тито, с. р.

Министар трговине и снабдевања,
Јаков Блажевић, с. р.

254.

На основу чл. 40 у вези чл. 12 тач. 13 Закона о петогодишњем плану развика народне привреде Федеративне Народне Републике Југославије у годинама 1947—1951, Влада ФНРЈ, на предлог Министра лаке индустрије ФНРЈ, издаје

НАРЕДБУ

О ДОПУНИ НАРЕДБЕ О ОБАВЕЗНОМ СКИДАЊУ И ПРЕДАЈИ СИРОВИХ СВИЊСКИХ КОЖА

Наредба о обавезном скидању и предаји сирових свињских кожа („Службени лист ФНРЈ“ бр. 20 од 10 марта 1948 године) допуњује се тако да њен пречишћени текст гласи:

НАРЕДБА

о обавезном скидању и предаји сирових свињских кожа

1. — У циљу правилног снабдевања индустрије сировом свињском кожом, све:

- 1) јавне кланице (индустријске, градске, задружне и др.);
- 2) установе, економије и службе радничког снабдевања;

3) радничко-службенички ресторани и угоститељске радње и месарнице државног, задружног и приватног сектора; и

4) кафилерије.

дужни су да са закланих, а код кафилерија са угунутих или убијених свиња, без обзира на тежину, величину и пасмину свиња, обавезно скину кожу и предају је предузећима за откуп или сткупљивачима овлашћеним од ових предузећа, по одређеним ценама. Скидање и предаја коже обавезни су и у случају оштећења коже.

Од овога се изузимају коже свиња код којих је установљен заразна болест прострел, беснило или заразна узетост свиња или сумња на коју од ових заразних болести.

Коже свиња заражених слинавком, шапом, свињском кугом, црвеним ветром или бруцелозом, као и свиња за које се сумња да су заражене којом од ових болести, могу се преузимати и отпремати ако су претходно дезинфиковане, а ако се дезинфекција не може извршити онда се могу отпремати само у непропустивим судовима (метална канта или сандук обложен лимом), и то непосредно у фабрику кожа.

Само у изузетним случајевима, кад то оправдава посебан интерес привреде, може Министарство лаке индустрије ФНРЈ одобрити да се са одређених контингената свиња закланих на индустријским кланицама кожа не скине.

II. — Новчаном казном до 10.000.— динара казниће се руководиоца, службеник и остала лица за послена на местима наведеним у тач. I, која су одговорна што противно прописима ове наредбе није са закланих, угунутих или убијених свиња кожа скинута, и то код закланих свиња без обзира на сврху у коју је клање извршено.

Административно-казнени поступак воде и казне извршних одбори средњих односно градских (рејонских) народних одбора по прописима Основног закона о прекршцима.

III. — Ступањем на снагу ове наредбе престају да важе сви прописи који су са њом у супротности.

IV. — Ова наредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

4 априла 1949 године
Београд

Претседник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије
Јосип Броз-Тито, с. р.

Министар лаке индустрије,
Јосип Цази, с. р.

255.

На основу чл. 11 Уредбе о одређивању највећег износа до кога се могу продавати пољопривредни производи по везаним ценама издајем

НАРЕДБУ

О ПОСЕБНОМ ЕВИДЕНТИРАЊУ ПОЉОПРИВРЕДНИХ ПРОИЗВОДА КУПЉЕНИХ ПО ВЕЗАНИМ ЦЕНАМА У ВРЕМЕНУ ОД 1—25 АПРИЛА 1949 ГОДИНЕ

1) Државна откупна предузећа и земљорадничке задруге дужне су да воде посебан списак свих коли-

чина пољопривредних производа које купују по везаним ценама од земљорадника-произвођача и сељачких радних задруга у времену од 1—25 априла 1949 године.

Овај списак садржи следеће податке: презиме и име продавца, место становања (седишта) продавца и вредност пољопривредних производа купљених по везаним ценама.

Државна сткупна предузећа и задруге закључиће 25 априла 1949 године вођење овог списка и податке из овог списка доставиће месном народном одбору на чијој територији живи продавац.

2) Податке списка из тач. 1) о количинама пољопривредних производа које су поједина газдинства и сељачке радне задруге продали по везаним ценама у времену од 1—25 априла 1949 године, месни народни одбор узмеће у обзир приликом одређивања највећег износа до ког односна газдинства (сељачке радне задруге) могу продавати своје пољопривредне производе по везаним ценама од 1 априла 1949 године до 1 априла 1950 године.

3) Евидентирање из тач. 1 не односи се на индустријско биље купљено по везаним ценама, као ни на пољопривредне производе кад је количина појединих индустријских артикала по везаним ценама условљена продајем тих пољопривредних производа (ст. 2 чл. 2 Уредбе о продаји пољопривредних производа везаној са правом на куповину одређених индустријских производа по нижим јединственим ценама).

4) Ова наредба ступа на снагу одмах.

Бр. 7043
6 априла 1949 године
Београд

Министар трговине и снабдевања,
Јаков Блажевић, с. р.

РЕШЕЊА

За начелника Персоналног одељења Министарства финансија ФНРЈ, у звању виши персонални референт, решењем Министра финансија ФНРЈ Перс. број 802/49, постављена је Катић Радојка, досадашњи виши персонални референт Секретаријата Владе ФНРЈ за персоналну службу.

За начелника Управе платног промета са иностранством, у звању финансијски саветник, решењем Министра финансија ФНРЈ Перс. број 803/49, постављен је Аранђеловић Радомир, досадашњи начелник Одељења платног промета са иностранством поменутог министарства.

За помоћника директора Југословенског комбината гуме и обуће Борско, решењем Министра лаке индустрије ФНРЈ Перс. бр. 982/49, постављен је Блажанин Славко, досада на раду у Извршном одбору Народног фронта III реона у Загребу.

За начелника Одељења трговине са иностранством, Министарства лаке индустрије ФНРЈ, решењем Министра лаке индустрије ФНРЈ Перс. број 1432/49, постављен је Вучковић Матија, досадашњи млађи правни референт поменутог министарства.

За главног инжењера Творнице шибича Држава—Осијек, у звању виши погонски техничар, решењем Министра лаке индустрије ФНРЈ Перс. број 916/49, постављен је Старешинић Франо, досадашњи шеф погона поменуте творнице.

За главног инжењера Нове фабрике каблова Главне дирекције савезне електроиндустрије у Савезарову, у звању индустријски инжењер, решењем Министра тешке индустрије ФНРЈ Перс. број 78/49, постављен је Долџар Штефан, досадашњи индустријски инжењер Товарне „Искра“.

За шефа „Р-Бироа“ Индустрије мотора Раковица, у звању виши индустријски инжењер, решењем Министра тешке индустрије ФНРЈ, бр. 157/49, постављен је Темали Рихард, досадашњи в. д. шефа „Р-Бироа“ поменутог предузећа.

За директора плана Техничког уреда јаке струје, у звању виши индустријски инжењер, решењем Министра тешке индустрије ФНРЈ, Перс. бр. 1578/49, постављен је Борошвић Звонимир, досадашњи главни диопечер Главне дирекције савезне електроиндустрије.

За директора Техничког уреда јаке струје, у звању млађи индустријски инжењер, решењем Министра тешке индустрије ФНРЈ Перс. број 1580/49, постављен је Фарски Маријан, досадашњи директор Индустријске школе „Никола Тесла“ — „Раде Кончар“ Загреб.

За директора фабрике глинице и алуминијума у Стрнишићу, решењем Министра тешке индустрије ФНРЈ Перс. број 3927/49, постављен је Столар Виктор, досадашњи директор фабрике „Сатурнус“ Министарства индустрије и рударства НР Словеније.

За комерцијалног директора Главне дирекције савезне електроиндустрије, у звању виши комерцијалист, решењем Министра тешке индустрије ФНРЈ Перс. број 17/49, постављен је Крлећ Стеван, досадашњи шеф Набавног одељења поменуте дирекције.

За техничког руководиоца Техничког уреда јаке струје, у звању виши индустријски инжењер, решењем Министра тешке индустрије ФНРЈ Пов. број 1577/49, постављен је Адрамић Милош, досадашњи шеф Одељења монтаже и пројеката јаке струје предузећа „Раде Кончар“ Загреб.

За главног контролора Министарства саобраћаја ФНРЈ, решењем Министра саобраћаја Перс. број 60/49, постављен је Малешев Емил, досадашњи в. д. главног контролора поменутог министарства.

За начелника Управе за снабдевање Министарства електропривреде ФНРЈ, у звању економист, решењем Министра електропривреде ФНРЈ перс. бр. 992/49, постављен је Лазић Благоје, досадашњи шеф Кабинета Министра електропривреде ФНРЈ.

За генералног инспектора Електроенергетске инспекције, у звању виши индустријски инжењер, решењем Министра електропривреде ФНРЈ перс. број 986/49, постављен је Лагхофер Владимир, досадашњи начелник Одељења погона истог Министарства.

За генералног инжењера Генералне дирекције електропривреде за НР Србију, у звању виши индустријски инжењер, решењем Министра електропривреде ФНРЈ перс. бр. 990/49, постављен је Мучалов Живко, досадашњи инструктор истог Министарства.

ИЗ СЛУЖБЕНИХ ЛИСТОВА НАРОДНИХ РЕПУБЛИКА

УРАДНИ ЛИСТ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ СЛОВЕНИЈЕ

„Урадни лист Народне Републике Словеније“ у броју 10 од 22 марта 1949 године објављује:

Уредбу о измени Уредбе о припадностима уметничког особља у државној служби Народне Републике Словеније;

Уредбу о укидању Главне дирекције рударства Народне Републике Словеније;

Правилник о облику и величини печата, жигова и штампбиља државних органа Народне Републике Словеније;

Наредбу о скупљању и предаји кости, хартије, картона, крпа и стаклених парчади;

Допуну Упутства за примену ниже и више скала за одређивање дохотка по II облику.

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

„Службени гласник Народне Републике Србије“ у броју 15 од 28 марта 1949 године објављује:

Решење о оснивању Секретаријата Владе Народне Републике Србије за припрему образовања областних народних одбора;

Решење о одређивању стопе за одређену планску добит државних индустријских произвођачких предузећа локалног значаја за планску 1949 годину;

Решење о начину расподеле планске и напланске добити државних индустријских произвођачких предузећа локалног значаја, као и тржишне добити коју наведена предузећа остварују при продајама по нижим јединственим ценама за планску 1949 годину;

Упутство о начину формирања продајне цене на мало производа државних индустријских предузећа локалног значаја у слободној продаји.

САДРЖАЈ:

	Страна
251. Уредба о откупу житарица у економској 1949/50 години —————	433
252. Уредба о кредитирању и снабдевању сељачких радних задруга и задружних економија —————	435
253. Уредба о одређивању највећег износа до којег се могу продавати пољопривредни производи по везаним ценама —————	437
254. Наредба о допуни Наредбе о обавезном скидању и предаји сирових свињских кожа —————	438
255. Наредба о посебном евидентирању пољопривредних производа купљених по везаним ценама у времену од 1—25 априла 1949 године —————	439